

27

sententiam eandem satis appositis includat. Bene habet mihi
Barlaeo. quam tibi gloriam, virtus unicum mercedem adscribi gra-
uaris. cuius inquam per satietatem capax amplius non es sal-
tem inopi amico non invidas. de duabus penulis fratri alte-
ram cedere, hoc vero Christianum est. Effigies Heinij
Delphis nulla adhuc inciditur, uti ab ipso Gualltelmo, nuntia-
tum est cum per occasionem famulum misissem. Neque adeo
multum vel Republice Detrimenti vel ego capio, quod in-
cere non legat. Tu mihi tam benignus Lector auree clammelle
instar eris, cui quanto placere nostrae magis arigent, ad
immortalitatem propius accedura sunt Vale. Haga
Comitis pridie Calendarum Februarii MDCCXXIX.

C. Hugenijs.

Ad illud ~~com~~ commentum tam lepide pristinum, Inque suis parida
venis expalluit aures, omnes risimus, Nihil mox in montem venit
Diogenis illud antiquum, cuius ipse, tum temporis dubito num
memineras. εἰς τὸ ἐρωτηθεὶς διὰ τί τὸ χλευσῖον χλωρόν ἐστὶν ἐπεὶ
ὅτι πολλοὶς ἔχει τοὺς ἐπιβουλάστους

Barlaeo.

(99)

Mensis est, Mi Barlaeo, quod excurrere ad vos statui nego-
tiorum partim causa, partim quod invidere vos gestissem
qui tam parca nos aditis. N. consilium dum in dies extra-
hitur, ut meo minime omnium mortalium otio meo
imperare nosti, si jam isti ad me accesserunt, qui praecipue
conveniendi erant, ne longius ambigere te sissem sequi
cura fuerit, quod mandatum voluisti, scito quas benevolute
ad me literas dedisti, communicasse me cum eorum homi-
num nonnullis; quos quamdiu ^{Latine} prior, saluo successu non
appellas, salvo supercilio Leidensi, ego Architectonas fas-
tentes vocabo. Singuli operam polliciti sunt, quam educto
suerit vel educendo prestare ullo modo pacto valeant.
Obstat autem, quod qui Ordinarij habentur, amanuenses
plerique, suos privatim apud se alant, qui extra numerum
admittuntur incerti sint, et quo maxime attendo, praecipuis
occasionibus ~~non adhibentur~~ nisi necessitas urgeat
raro adhibentur. At heri vanden Boschius inter ordi-
narios facile princeps, nescio quam obscurem spem fecit
fieri posse, ut in gratiam meam ^{ipso} Adolescentem blum
ad se admittat. Cujus te subito movendum duxi, ut si sic expe-
dire mecum putes, hominem aliquando huc transmittas.
Tum vero mihi prius convenire jubeas, qui qua oratione adiri
alium oporteat, probe designatus sum. Remitto unga-
cidissimas ungas Pontani, cuius mihi liberis dicam, quicquid
ab unde

aliunde sapiat, nihil unquam ad Palatum adeo ferit, ut lecto
dignum arbitraretur. Ad has sordes nauseo, quasi turda co-
canti adstem. apago en jambos (quos etiam invito Te ajo no-
placere Tibi) Atquid ultra factoris est, qui feramus enim
Barlaam, qui at apud Comiciem legitur, fulloniam non didicisti
vale, vir Doctissime, et me ama. Haga 19. Martii 1639

G. Huygenius.

(100).

Heinsio.

Pro tot foliis, vir Nobilissime, profundam eruditionem
tuam, et in eam meram antiquitatem undequaque red-
ditibus, quibus cum Republicam tibi Literariam, tu
vero me privatim summopere devinxisti, remitto qua-
rides, pagellam, singularem, facile tuo nomine impet-
tam, Libentissime autem et promptissimo erga Te affe-
expeditam. Tametsi, quod ad rem facit maxime, no-
adeo illam nostris omnibus absolutam, ut si Aristote-
chum severè induas, et eodem te supercilio arces, quod
non Placcum tuum, sed caligantes circa nimiam
illustri viri Lucem interpretes, merito perstringis, ut
aliquid pravae lectionis offendas, quod è veteri manu
tuo tibi more restitutum velis. At reverè sic
se res habet. Quale est diploma istud, toto ultimo
biennio, et quod excurrit, viri Magni et nonnulli
hujus Republicae Proceribus verbotenus concessa fuit,
quibus cum res ad planiciem restringi, a collibus aut
arenariis, et quibus pessimis volebant cuniculi ipsi
ceri sentiant, diu multumque aliqui, sed mihi crede
frustra, obvisci fuerunt. In causa fuit, quem allega-
D. Duenvordius, qui non promissu Principum in-
gentia, agrestes collium istorum redemptores, ut
iniquè Cædi animadverteret, author Domino meo fu-
me cui ullo pacto per ardua grassandi potestatem
in posterum faceret. at si quem gratia singulari digni-
retur, cum cis colles arenarios pratis, pascuis et syl-
coliberet, ubi qui venandi studio valde capiuntur, et
sit, quo res in leporem et id genus ferarum, calidè ex-
ceant. Annuit justae petitioni Princeps, et quamquam
his sese terminis hactenus rigide continuit, neque
ullius

#/suspicari possis hujusmodi
imper aliquid circa
Parnassi radices edictum
esse adeo nunquam
in planitie sustinuit
panci usque in colle
evadere videntur.